

nterni broj: CD-25-8-4/02/019

PREDMET: Razgovor vođen dana 15.06.1992.godine
između Krajišnik Momčila i Krajišnik Mirka

Kontrola telefona:

Kodna oznaka:

NN ženska osoba:	Halo!
NN muška osoba:	Ja, molim. Ja.
NN ženska osoba:	Halo!
NN muška osoba:	Ja.
NN ženska osoba:	Dobro veče.
NN muška osoba:	Dobro veče.
NN ženska osoba:	Možemo li Mirka dobiti?
NN muška osoba:	Mirka?
NN ženska osoba:	Iz kabineta predsjednika Krajišnika zovem.
NN muška osoba:	A, kako da ne, sačekajte, odma.
NN ženska osoba:	Hvala lijepo.
Krajišnik Mirko:	Molim.
NN ženska osoba:	Halo.
Krajišnik Mirko:	Da.
NN ženska osoba:	Dobro veče Mirko.
Krajišnik Mirko:	Dobra vam sreća.
NN ženska osoba:	Kako ste?
Krajišnik	Evo dobro, a vi?

Mirko:	
NN ženska osoba:	Držite li se dobro?
Krajišnik Mirko:	A evo nešto poče pucat.
NN ženska osoba:	Ozbiljno?
Krajišnik Mirko:	Bogami.
NN ženska osoba:	Ma nemojte. Evo predsjednik vas treba, samo jedan trenutak ostanite.
Krajišnik Mirko:	Dajte.
Krajišnik Momčilo:	Alo!
Krajišnik Mirko:	E Milane.
Krajišnik Momčilo:	Zdravo.
Krajišnik Mirko:	Zdravo. Šta radiš?
Krajišnik Momčilo:	Šta ima novo?
Krajišnik Mirko:	Evo, jebi ga, svašta. Kod tebe?
Krajišnik Momčilo:	Evo ovdje kum Momo, reko dal' treba nešto da ti, ovaj, prenese i uradi, nema ništa?
Krajišnik Mirko:	Nema ništa. Ne znam šta vrijedi.
Krajišnik Momčilo:	Šta radite?
Krajišnik Mirko:	Fuuu, ma evo ne znam ni ja šta da ti kažem. Evo sad poče baš da puca ovuda.
Krajišnik Momčilo:	Gdje puca?
Krajišnik Mirko:	Topovi i to, ovuda gore po, po selu.
Krajišnik Momčilo:	Po selu?
Krajišnik Mirko:	Ja.
Krajišnik Momčilo:	Pa šta je, jel' puca na vas ili?
Krajišnik Mirko:	Evo sad definišemo, ne znam, ovaj, mrak je, znaš.

Krajišnik Momčilo:	Aha.
Krajišnik Mirko:	Jesu li ti javili, Boga ti, za Karkina ono?
Krajišnik Momčilo:	Jeste.
Krajišnik Mirko:	Ah?
Krajišnik Momčilo:	Zvali smo mi tamo u Predsjedništvo, ovaj, ali nije on, onaj, otiš'o je, ne znam ni gdje.
Krajišnik Mirko:	663-488.
Krajišnik Momčilo:	Nje...zvao...zvala ga je Milena.
Krajišnik Mirko:	Stojko.
Krajišnik Momčilo:	Aha.
Krajišnik Mirko:	E dobro.
Krajišnik Momčilo:	Ma ja, da vidim...
Krajišnik Mirko:	Zna li ostaviti poruku il'...
Krajišnik Momčilo:	Šta ti je rek'o Boga ti, šta hoće?
Krajišnik Mirko:	Molio je, jel' ti bio ovaj, jel' ti donio poruku?
Krajišnik Momčilo:	Ah?
Krajišnik Mirko:	Jel' ti Milan bio?
Krajišnik Momčilo:	Pa ja, al', ma pusti bolan, to su, znam ja, samo se javio radi toga da, da sam zvao. Al', ma to se samo jedni zam...zamlaćuju, razumiješ.
Krajišnik Mirko:	Ja.
Krajišnik Momčilo:	On mene zove od Izetbegovića, da vidi šta 'oće. Al' eto napred...
Krajišnik Mirko:	Kad je javio. Ja, molio te, kaže, da, da mu ne gađate neboder JAT-a, gore, majka mu je povrijeđena i tako.
Krajišnik Momčilo:	Da ne gađamo neboder JAT-a?
Krajišnik Mirko:	Ja.

Krajišnik Momčilo:	E majku...
Krajišnik Mirko:	Čuješ.
Krajišnik Momčilo:	Molim.
Krajišnik Mirko:	Zvao me Vito.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	Danas je bio gore.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	Pa eto, da ti malo ispričam i tako dalje.
Krajišnik Momčilo:	Jel' prihvatio Simović to?
Krajišnik Mirko:	Jes, kaže, al' nema ništa od toga.
Krajišnik Momčilo:	Što?
Krajišnik Mirko:	Ma ništa od ove Vlade, kaže, strašna je svađa na Predsjedništvu bila danas.
Krajišnik Momčilo:	Što?
Krajišnik Mirko:	Do, kaže, do pištolja došlo. Pa 'oće Alija da za ministra Unutrašnjih poslova postavi onog Pušinu ili direktora GRAS-a, znaš.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	A, onaj bi iz Kladuše postavio ovoga, znaš, Delimustafića.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	Pa onda Delimustafiću oni nudili, ko fol, rezerve neke, nabavku, 'vako nešto. Onda on njemu rek'o, čekaj Alija, nisam ja doš'o kod tebe u najam ovde, ja sam bogat čojek, mene ne interesuju pare, ja sam više nabavio robe nego, ovaj, što je iko od vas nabavio za vrijeme ovog rata, nemoj se ti tako ponašati. Ti si, si očitio uvodiš, kaže, sandžačku liniju, znaš, taj neki Sandžaklija iz GRAS-a. Onda kaže lako je vama sjediti ovde, kaže jedete jagnjetinu i ovo, ono, kaže u foteljama, a ljudi gore. Ma svašta on nešto mu rek'o, znaš.
Krajišnik Momčilo:	A, zar je Simović prihvatio stvarno?
Krajišnik Mirko:	Jest.

Krajišnik Momčilo:	Prihvatio?
Krajišnik Mirko:	Ja, al' je navodno rek'o ovome, kad mu je ovaj rek'o kako te bolan nije sramota, đeš to uraditi, kak'a je to Vlada bolan, Srbi ko sestre, a Muslimani ko doktori, pa u prosjeku dobra, dobar sastav. Podijelili vam resore bez veze, na šta to liči. Kaže on, ma nema ništa od ove Vlade, vidiš ti, kaže, ovo ni na šta nalik nije.
Krajišnik Momčilo:	A i Nikolić i on, jel'?
Krajišnik Mirko:	Jesi vidio Ranko Nikolić?
Krajišnik Momčilo:	Pa ja ne mogu zamisliti da je on to smio uraditi.
Krajišnik Mirko:	Pa eto uradili su ljudi, objavili su im imena.
Krajišnik Momčilo:	Pa ne, al' da li su oni prihvatili il' je ovo, kako?
Krajišnik Mirko:	Pa ne znam jebi ga imena su u glavnom objavljena, ne bi objavio imena da nisu prihvatili, ha.
Krajišnik Momčilo:	Ma ne oni to imaju predlog koga hoće
Krajišnik Mirko:	Onda ovaj, ovaj danas kaže kako stvarno te linije u predsjedništvu ne funkcionišu nikako. Kecmanović svašta isprič'o znaš.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	Kako se kaže tipuješ misli Srbi će dobiti predsjedništvo ne može Alija tri mandata biti.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	Pa kaže misliš da budeš predsjednik predsjedništva da se udomiš dobro, neko ambadorsko mjesto neće zapamtiti, onda reformisti navodno tražili danas da opozovu Kecmanovića.
Krajišnik Momčilo:	Što?
Krajišnik Mirko:	Pa ne radi po stavovima i smjernicama reformista po kojima, kojim principima je uš'o u predsjedništvo. Znači mimo koncenzusa su donijeli odluku o Juri Pelivanu, svašta nešta.
Krajišnik Momčilo:	Šta Juri Pelivanu?
Krajišnik Mirko:	Odluku da bude predsjednik vlade.
Krajišnik Momčilo:	Aha.
Krajišnik Mirko:	Znaš nije postignut koncenzus. O Pejanoviću kaže kako ga je nap'o, dao mi je broj telefona ako budeš htio da vidiš malo.

Krajišnik Momčilo:	Njega?
Krajišnik Mirko:	Ja.
Krajišnik Momčilo:	Haj' daj mi.
Krajišnik Mirko:	Ima svašta da priča. 619-494.
Krajišnik Momčilo:	Koji reko?
Krajišnik Mirko:	619.
Krajišnik Momčilo:	Da.
Krajišnik Mirko:	494.
Krajišnik Momčilo:	Dobro.
Krajišnik Mirko:	Puno te pozdravio i ne bi loše bilo zovnut ga vako znaš.
Krajišnik Momčilo:	A dobro šta on radi tamo?
Krajišnik Mirko:	Čitav dan bio tamo zvali njega kaže mene uvuć' u tak'e prijave poslove... vi ignorišete Srbe na svakom putu, ma eto pričao je svašta eto čuješ ga. Pozovi ga malo.
Krajišnik Momčilo:	Dobro.
Krajišnik Mirko:	Šta ima gore?
Krajišnik Momčilo:	Ma evo cijeli dan neka trka.
Krajišnik Mirko:	Jebem ti vraga jutros slušam informaciju da su kompletan autobus Srba gore u Srednjem pobili znaš Muslimani koji su bježali iz Misoče pobjegli, čistila se Misoča...
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	I pun autobus pobili Muslimani, Muslimani Srba.
Krajišnik Momčilo:	Kako?
Krajišnik Mirko:	Koji su krenuli kao izbjeglice na Pale. Kad maloprije mi javiše kaže nije nego povelu ove zatvorenike. Ustvari jedan stariji vodnik koji kontaktira gore razmjenama i zvali ga iz grada, čuješ me?
Krajišnik Momčilo:	Šta kažeš?

Krajišnik Mirko:	Ovaj iz grada ga zvali znaš ovaj, Ali... kako se zove onaj Alispahić i kaže mu ovaj kako su oni zatvorenici pobijeni.
Krajišnik Momčilo:	Koji zatvorenici?
Krajišnik Mirko:	A povelili zatvorenike ponovo gore na Pale.
Krajišnik Momčilo:	Da.
Krajišnik Mirko:	I na Srednjem ih presretnu Muslimani i pobili sve one zatvorenike naša su dvojica teško ranjena.
Krajišnik Momčilo:	A mislili da su naši?
Krajišnik Mirko:	I oni mislili da su naši.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	I hoće večeras da izvrše odmazdu ovaj u gradu svih Srba i po zatvoru.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Krajišnik Mirko:	Da sve pobiju.
Krajišnik Momčilo:	A svašta.
Krajišnik Mirko:	I navodno će, kaže, svojim krvolocima kako li ih zovu katilima kaže u grupama uč' napast Rajlovac svim snagama i svašta nešto.
Krajišnik Momčilo:	A svašta.
Krajišnik Mirko:	Da se osvete.
Krajišnik Momčilo:	Dobro hajd' čučemo se. Hajd' pozdravi ti tamo naše.
Krajišnik Mirko:	Dobro.
Krajišnik Momčilo:	Hajde. Ma ko onu malu posla tamo to mi nije jasno nikako?
Krajišnik Mirko:	Dobro, ide sutra u 11.
Krajišnik Momčilo:	Đe ide?
Krajišnik Mirko:	Za Beograd.
Krajišnik Momčilo:	A jel'?
Krajišnik	Aha.

Mirko:	
Krajišnik Momčilo:	A dobro onda u redu.
Krajišnik Mirko:	Ja. Pa, ovaj, oni nisu došli, je li tako?
Krajišnik Momčilo:	Ko?
Krajišnik Mirko:	Ona dvojica što si prič'o.
Krajišnik Momčilo:	Koja? A nije doći će, doći će, evo danas sutra ćemo viditi.
Krajišnik Mirko:	Trebalo bi viditi vezano za ovo ovde. Vrlo su moguće i te insinuacije i ovaj jebat ga.
Krajišnik Momčilo: hajd' dobro čućemo se.
Krajišnik Mirko:	Kontaj malo vidi s kuma Momom ono što on treba onom Žarku da odradi baš molim te.
Krajišnik Momčilo:	Da reko sam ja njemu i dao sam uputu da uradi.
Krajišnik Mirko:	Dobro.
Krajišnik Momčilo:	'Ajd važi.
Krajišnik Mirko:	'Ajd prije spavanja javi se, ovde sam ja.
Krajišnik Momčilo:	Evo da ti kažem još malo ćemo pa ćemo... zvaću ja još prije nego što pođem spavat.
Krajišnik Mirko:	Dobro. Živio, zdravo.
Krajišnik Momčilo:	Zdravo.